

Hyvä puheenjohtaja ja kokousväki, seurakuntalaiset!

Nyt en voi olla enää ääneen paheksumatta toimintaa, joka tuli seurakuntalaisten tietoon viime loppiaisena (2016). Muutama, ainakin kolme lähetysmiestä siirrettiin sivuun lähetystoimesta toisten saarnaajien asettamien vaatimusten vuoksi. Ehtona oli olla yksimielinen Lapin saarnaajien neuvolle sakramenttien omiin käsiin ottamisen suhteen. Ehto tuotiin voimakkaasti esille viime jouluna (2015) Lappiin lähetettyjen Suomen saarnaajien toimesta. Suora lainaus kirjeestä, joka on lähetetty hyllytetyille:

”Voidakseen tehdä lähetysmatkoja yhdessä, lähetysmiesten tulee olla sakramenttiasianssa yksimielisiä vanhinten neuvojen toteuttamisen suhteen.”

Seuraavaksi esitän mielestäni kaksi hyvin tärkeää kysymystä, joihin en ole saanut keneltäkään vastausta.

1. Miten on mahdollista, että ainoaksi eläväksi seurakunnaksi ilmoittautuvalla esikoislestadiolaisella seurakunnalla on varaa laittaa Jumalan antamia julistajan lahjoja sivuun?
2. Miten sitten on mahdollista, että kahdentoista apostolin lahjat ovat ihan oikeasti käytössä, jos osa lahjoista on hyllytettynä?

Saarnaajan saamat lahjat ovat Jumalan antamia lahjoja jokaista meitä seurakuntalaista ja etenkin uskomme vahvistumista ja taivasmatkaa varten. Eivät ne lahjat siis ole saarnaajan omia, vaan Jumalan ja seurakunnan, joka niitä edelleen kaipaa ja tarvitsee.

Seurakunta on kutsunut edellä viitatut saarnaajat työhönsä ja niiden erottamisen valtaa ei ole heidän työtovereillaan eli toisilla saarnaajilla. Ei ole lainkaan ihme, että seurakuntamme on tänään näin hajalla ja sekaisin. Nimenomaan saarnaajien syrjäyttäminen aiheutti lopullisen kaaoksen seurakunnassamme. Historiastakaan saarnaajien hyllyttämisen suhteen emme ole ottaneet opiksemme.

Tämän kaiken kestämiseen on pyydettävä voimia Jumalalta.

Marketta Ihalainen